

حمایت ترامپ از لوپن

«دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا دیروز از «مارین لوپن» یکی دیگر از رهبران راست افراطی اروپا حمایت و خواستار آزادی او شد؛ این در حالی است که این نامزد سابق ریاست‌جمهوری فرانسه به اتهام اختلاس محکوم و از تصدی مناصب سیاسی محروم شده است. دونالد ترامپ در شبکه اجتماعی خود موسوم به «تروث سوشال» حکم دادگاه مارین لوپن رهبر حزب «اجتماع ملی» که در پرونده اختلاس مجرم شناخته شد را «شکار جادوگر» (کنایه از تعقیب مغرضانه و پرونده‌سازی سیاسی) خواند و نوشت: مارین لوپن را آزاد کنید، رئیس‌جمهور آمریکا گفت: من مارین لوپن را نمی‌شناسم، اما از تلاش‌های سخت‌کوشانه برای سال‌های زیادی قدردانی می‌کنم. ترامپ افزود: او شکست‌هایی را متحمل شد اما به راه خود ادامه داد و حالا، درست پیش از [دستیابی به] یک پیروزی بزرگ، او را به خاطر اتهام‌های جزئی که به احتمال زیاد هیچ اطلاعی از آن نداشته است، محکوم می‌کنند. به نظر من این یک اشتباه «حسابداری» است.

اسرائیل تهدیدی منطقه‌ای است

وزارت امور خارجه ترکیه در پی حملات هوایی رژیم صهیونیستی به سوریه این رژیم را «تهدیدی منطقه‌ای» خواند که ایجاد آشوب کرده و به تروریسم دامن می‌زند. وزارت امور خارجه ترکیه در پی حملات هوایی رژیم صهیونیستی به سوریه، این رژیم را «تهدیدی منطقه‌ای» خواند. پنجشنبه‌شب نیز هوپیماهای رژیم صهیونیستی حملات گسترده‌ای به پایگاه‌های هوایی در حماه و «تی-۴» در حمص، همچنین یک مرکز تحقیقاتی در دمشق انجام دادند. همچنین گزارش‌هایی از حملات هوایی و توپخانه‌ای رژیم اشغالگر در جنوب سوریه منتشر شده است. به گفته منابع مطلع رادیو «ارتش اسرائیل»، یکی از اهداف این حمله، ارسال پیامی به ترکیه مبنی بر غیرقابل قبول بودن افزایش حضور نظامی این کشور در سوریه بوده است. خبرگزاری ریانونوستی با انتشار این مطلب گزارش داد که وزارت خارجه ترکیه در بیانیه‌ای اعلام کرد: اسرائیل با حملات خود به تمامیت ارضی و وحدت ملی کشورهای منطقه، به بزرگ‌ترین تهدید امنیتی برای منطقه م‌اتبدیل شده است.

نه به عادی‌سازی

وزیر امور خارجه لبنان در سخنانی تأکید کرد که به‌هیچ‌وجه عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی و مذاکرات مستقیم با آن مطرح نیست. «یوسف رجی» وزیر امور خارجه لبنان اظهار داشت: کشورها به ما اطلاع داده‌اند که اعتماد زیادی به «جوزف عون» رئیس‌جمهور و «نواف سلام» نخست‌وزیر لبنان دارند، به همین علت باور دارند که کمک‌ها و سرمایه‌گذاری‌هایشان به علت وجود مسئولان باکفایت، هدر نخواهد رفت. طبق گزارش سایت شبکه روسیا الیوم، رجی درباره بازسازی لبنان هم گفت: برای بازسازی و دریافت کمک شروطی لازم است که مهم‌ترین آنها اجرای قطعنامه‌های بین‌المللی است تا صلح و ثبات در لبنان برقرار شود. وی افزود: ما با رژیمی مواجه هستیم که توان نظامی بالایی دارد و ما توانایی مقابله نظامی با آن را نداریم. به همین علت تلاش دیپلماتیک انجام می‌دهیم و از دوستان‌مان می‌خواهیم اسرائیل را برای عقب‌نشینی از لبنان زیر فشار قرار دهند ولی تاکنون این اتفاق نیفتاده است.

مستقیم در دریای تاسمان در نزدیکی استرالیا و نیوزیلند یا محاصره ساختگی تایوان - به منظور نشان دادن این تصمیم است. مخاطب چینی‌ها فقط واشنگتن نیست. رسانه‌ها و روشنفکران غربی نیز مخاطب چینی‌ها به حساب می‌آیند. پکن می‌داند که نهاد اطلاعاتی ایالات متحده می‌تواند توانایی‌های واقعی نظامی تهاجمی چین را به دقت ارزیابی کند و توانایی چین برای فشار مستقیم بر کاخ سفید را محدود کند. در عوض، هدف چین شکل دادن به گفت‌وگمانی در رسانه‌های غربی است چراکه در غرب، عقل متعارف به این نتیجه رسیده است که چین قادر است به تایوان حمله کند. این روایت به نوبه خود فشار بر دولت ترامپ را افزایش می‌دهد و به طور بالقوه اقدامات دولت ترامپ را تعدیل می‌کند و موقعیت مذاکره پکن را تقویت می‌کند. چین هزینه تهاجم نظامی واقعی به تایوان را درک می‌کند. هر اقدام تهاجمی فقط اقتصاد شکننده چین را بدتر می‌کند. در حال حاضر، استراتژی چین براساس جنگ روانی پیش می‌رود. چین نمایش قدرت می‌دهد؛ در حالی‌که از رویارویی مستقیمی که توان تحمل آن را ندارد، اجتناب می‌کند.

ترجمه: آریا صدیقی

استراتژیک، ایالات متحده و روسیه معاهده استارت جدید را در فوریه سال ۲۰۲۱ به مدت پنج سال دیگر تا ۵ فوریه ۲۰۲۶ تمدید کردند. این تمدید، محدودیت‌های قابل‌راستی آزمایشی این معاهده را در مورد رزادخانه‌های هسته‌ای راهبردی مستقر در هر دو کشور حفظ کرد. با این حال، در سال ۲۰۲۳، روسیه اعلام کرد که مشارکت خود را در این معاهده تعلیق می‌کند و سپس حضور نظامی خود را در قطب شمال تشدید کرد. اخیراً، رئیس‌جمهور روسیه اعلام کرده که مخالفتی با «تصاحب» گرینلند توسط ایالات متحده ندارد. هر چند اگر هم چنین اقدامی از سوی آمریکا صورت بگیرد، باید گفت که چنین اقدامی بازتاب اقدامات توسعه‌طلبانه روسیه در اوکراین است.

اما تمایل ترامپ برای تصاحب گرینلند با انتقاد شدید اروپا مواجه شد؛ البته این انتقاد آنقدرها هم شدید نبود. در حالی‌که مقامات دانمارکی مخالفت شدید خود را با این موضع ترامپ ابراز کردند، سایر کشورهای اروپایی نسبتاً ساکت ماندند. گویی آنها به‌طور کامل نمی‌دانستند چه تحولی در حال وقوع است. اگر واکنش اروپایی‌ها را با حمله روسیه به اوکراین با موضع آمریکا در خصوص تصاحب گرینلند مقایسه کنید، به وضوح می‌بینید که اروپایی‌ها در خصوص گرینلند بسیار ساکت بوده‌اند.

مسکو در واکنش به ابراز علاقه مجدد ترامپ بر تصاحب گرینلند در تاریخ ۲۷ مارس گفت که آماده دفاع از منافع خود در قطب شمال است. در همان زمان، رهبران اروپایی بار د در خواست روسیه برای حمایت از بخش کشاورزی به‌عنوان شرط اجرای آتش‌بس در بنادر دریای سیاه و زیرساخت‌های انرژی، تصریح کردند که تحریم‌های بانکی روسیه را لغو نخواهند کرد. اگر چه ترامپ پیشنهاد کرد که ایالات متحده ممکن است کمک به بخش کشاورزی روسیه را در نظر بگیرد و حتی تا آنجا پیش رفت که گفت تحریم‌ها غیرقابل لغو نیستند اما واقعیت این است که هر تغییر مهمی به رضایت اروپا بستگی دارد. دلایلش این است که مقر سوئیتف - که یک سیستم پیام‌رسان مالی جهانی است - در بروکسل واقع شده است و براساس قوانین اروپا فعالیت می‌کند.

بی‌میلی اتحادیه اروپا برای پاسخگویی به خواسته‌های روسیه ممکن است با تهدیدهای ترامپ برای اعمال تعرفه بر صادرات اتحادیه اروپا به ایالات متحده نیز مرتبط باشد. انگلیس که به‌طور رسمی از اتحادیه اروپا خارج شده است نیز مجبور است که تعرفه‌ها بر صنعت خودروسازی خود را تحمل کند. شاید به همین دلیل باشد که اتحادیه اروپا و انگلیس در تاریخ ۲۷ مارس، نه تنها اعلام کردند که تحریم‌های روسیه را لغو نخواهند کرد، بلکه حتی ممکن است بر تحریم‌های فعلی روسیه نیز بیافزایند. احتمال دیگر نیز این است که بیانیه اتحادیه اروپا و انگلیس با موضع گیری ایالات متحده و روسیه در قطب شمال، آن هم درست زمانی که اروپا خود را در یک محیط پرتنش می‌بیند، مرتبط باشد.

همه این رخدادها، در جریان بودن دینامیک‌های پیچیده‌ای را بر روی صفحه شطرنج قدرت‌های بزرگ نشان می‌دهد. بر روی این صفحه شطرنج، مواضع عجیب ترامپ، احتیاط اروپا، و قاطعیت انگلیس، به صورت مجموع در کنار هم واکنش گسترده‌تر به اقدامات روسیه در اوکراین و قطب شمال را شکل می‌دهند. در این بازی پیچیده، ظاهراً آنچه که هر روز بیشتر از دیروز آشکار می‌شود این است که بعید است نتیجه مذاکرات روسیه و آمریکا به یک صلح پایدار در اوکراین ختم شود. بلکه صرفاً در بهترین حالت می‌تواند به یک آتش‌بس شکننده که در چارچوب آن درگیری‌ها مدیریت شده و به حال تعلیق در خواهد آمد، ختم شود و این آتش‌بس مستعد فروپاشی خواهد بود. تنها راه رسیدن به صلح پایدار در اوکراین این است که دینامیک‌های پیچیده‌ای که در بالا ذکر شد در یک نقطه با هم به تلافی برسند و رویکردی جامع از دل آن خارج شود. حال سوال بزرگ این است که آیا این تعلیق موقت درگیری می‌تواند به وضعیتی پایدار برسد و اگر قرار باشد به پایداری برسد چقدر طول خواهد کشید؟ روی دیگر سکه نیز این است که این تعلیق موقت، بار دیگر به یک نقطه اشتعال و انفجار تنش ختم شود.

و اهرم فشار چین بر ایالات متحده را تضعیف خواهد کرد.

چین می‌داند که باید مذاکره کند، اما از موضع ضعف نمی‌تواند این کار را انجام دهد. سوال این است که چه اهرمی می‌تواند به دست آورد. این همان جایی است که تمرینات نظامی فزاینده چین خود را نشان می‌دهند. این مانورها هدف دوگانه‌ای را دنبال می‌کنند: این مانورها قدرت چین را در سطح بین‌المللی نشان می‌دهند و به شی‌جین‌پینگ کمک می‌کنند تا فشارهای داخلی را درست زمانی که موقعیت استراتژیک چین در مسیر افول است، مدیریت کند. شی از مقامات چینی خواسته است که در بحبوحه تشدید جنگ تجاری با ایالات متحده «آرام بمانند»، زیرا می‌داند که پکن باید به دقت واکنش خود را برای جلوگیری از عمیق‌تر شدن مشکلات اقتصادی - به‌ویژه در شرایطی که با سقوط بازار مسکن و کاهش تورم دست و پنجه نرم می‌کند - تنظیم کند. در عین حال، شی باید کنترل خود را بر مسائل داخلی نیز حفظ کند؛ خصوصاً زمانی که او مشغول پاکسازی حزب کمونیست چین و ارتش آزادیبخش خلق است.

تناوب و افزایش روزافزون مانورهای نظامی - چه مانورهای شلیک

ند جادو کند

روسیه صلحی پایدار را در اوکراین برقرار کند

بر اهمیت استراتژیک گرینلند اصرار دارد. این رادار آسمان را بابت موشک‌های پرتاب‌شده از دریا یا موشک‌های قاره‌پیما را که بر فراز قطب پرواز می‌کنند اسکن می‌کند و لایه‌ای کلیدی از سپر NORAD را برای آمریکای شمالی تشکیل می‌دهد. حدود ۱۵۰ پرسنل نیروی فضایی ایالات متحده در تمام طول سال در پیتوفیک مستقر هستند. تبدیل رسمی این پایگاه به پایگاه نیروی فضایی در سال ۲۰۲۳، اهمیت روزافزون آن را به‌عنوان پایگاه جاسوسی قدرت‌های جهانی برای نفوذ در قطب شمال برجسته کرده است. بدیهی است که این اولین بار نیست که ایالات متحده تا این حد بر اهمیت این پایگاه و گرینلند تأکید می‌کند. در سال ۲۰۱۹، ترامپ به دلیل اهمیت استراتژیک و پتانسیل منابع ارزشمند گرینلند، علاقه خود را برای تصاحب این جزیره - که از نظر فنی یک قلمرو خودمختار متعلق به دانمارک است - ابراز کرده بود. ابراز علاقه او باعث تشدید تنش‌های ژئوپلیتیکی پیرامون قطب شمال شد و ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه در آن زمان نسبت به گسترش نفوذ ناتو در منطقه قطب شمال ابراز نگرانی کرده و حضور ایالات متحده در گرینلند را یک تهدید تلقی کرد. با این حال، در نهایت، در واکنش به تشدید تنش‌ها و حفظ ثبات

زیردریایی‌های بالستیک کلاس Borei-A روسیه در آب‌های قطب شمال مجهز به موشک‌های بالستیک قاره‌پیما Bulava هستند که می‌توانند چندین کلاهک هسته‌ای حمل کنند. این زیردریایی‌ها مدام در حال گشت‌زنی هستند. این زیردریایی‌ها برای پرتاب موشک از زیر یخ‌های قطبی طراحی شده‌اند. این سامانه‌ها در کنار هم، قابلیت‌های حمله اولیه و ثانویه روسیه را افزایش می‌دهند.

در مقابل، ناتو و ایالات متحده برای تقویت حضور خود در قطب شمال موضع محتاطانه‌تری اتخاذ کرده‌اند. الحاق فنلاند و سوئد به ناتو ردیای این ائتلاف را در شمال گسترش داده است اما زیرساخت‌های نظامی ریشه‌دار روسیه در این منطقه موجب می‌شود که توانایی‌های غرب به وضوح ضعیف‌تر به نظر برسند. رزمایش‌های ایالات متحده و ناتو، مانند «واکنش سرد ۲۰۲۲»، قدمی رو به جلو در مقابل گسترش نفوذ روسیه بود، اما این فعالیت‌ها همچنان بسیار پراکنده‌تر از روسیه است. پایگاه فضایی پیتوفیک گرینلند (پایگاه هوایی سابق تول) که با رادار هشدار اولیه پیشرفته ارتقا یافته است، همچنان برای دفاع موشکی و نظارت بر قطب شمال حیاتی است. به همین دلیل است که ترامپ تا این حد